

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

GRUPA WIEKOWA: 3–6 lat

PODSTAWA PROGRAMOWA: pkt. 1.5, 1.7, 3.5, 3.8, 3.9, 4.1, 4.2, 4.3, 4.5, 4.8, 4.9

CELE OGÓLNE:

- Kształtowanie postaw odpowiedzialności za własne bezpieczeństwo w środowisku domowym.
- Rozwijanie umiejętności rozpoznawania sytuacji i przedmiotów niebezpiecznych w domu.

CELE SZCZEGÓŁOWE:

DZIECKO:

- Rozpoznaje i nazywa przedmioty, które mogą być niebezpieczne w domu (np. żelazko, leki, noże, środki czystości, małe przedmioty).
- Wie, że nie wolno samodzielnie korzystać z urządzeń elektrycznych, piekarnika, kuchenki, itp.
- Potrafi wskazać, co wolno, a czego nie wolno robić w domu ze względu na bezpieczeństwo.
- Rozumie, dlaczego nie należy otwierać drzwi obcym osobom.
- Wie, że nie może samo opuszczać domu.
- Zna znaczenie apteczki.
- Uczy się przewidywania skutków niebezpiecznych zachowań.
- Potrafi zgłosić dorosłym sytuację zagrażającą bezpieczeństwu.
- Zna numer alarmowy i wie, w jakich sytuacjach go używać.
- Bierze aktywny udział w zajęciach i współpracuje z rówieśnikami.

METODY PRACY:

Słowne (pogadanki, burza mózgów), oglądowe (historyjka obrazkowa), zabawowe (np. z chustą, hula hop), ruchowe (np. łapanie piłki, skoki), porządkowe (umiejscowienie elementów), projektowe (makieta domu).

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

FORMY PRACY:

indywidualna, grupowa i zbiorowa.

CZAS REALIZACJI CAŁOŚCI SCENARIUSZA:

ok. 4 godziny. Prosimy o dostosowanie ilości aktywności do własnych potrzeb.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

1. **Informator dla Nauczyciela.**
2. **Postać Puchatka** – do wykorzystania kukiełka wykonana przy okazji realizacji scenariusza nr 1 (pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 2),
3. **Pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 1 A i B** – Historyjka obrazkowa
4. **Pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 2A, B, C** – Niebezpieczne przedmioty
5. **Pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 3** – Kostka
6. **Pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 4** – Ikony Supermocy
7. **Karta Superbohatera**
8. **Dodatkowo:** kredki, duży karton (ok. 70 x 70 cm), nożyczki, kolorowe papiery, kleje, 2 krzesła, taśma klejąca lub malarska, piłka, apteczka lub pudełko z czerwonym krzyżykiem – a w środku (plaster, bandaż, gazik, rękawiczki, termometr elektryczny, opaska elastyczna, mała butelka jako symbol płynu odkażającego), chusta animacyjna, obręcze hula hop (ok. 6 – 7 sztuk), rzutnik – powyżej grupy liczącej 15 dzieci (do decyzji nauczyciela).

DNI SPECJALNE ZWIĄZANE Z BEZPIECZEŃSTWEM NA W DOMU:

11 lutego – Europejski Dzień Numeru Alarmowego.

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

CZĘŚĆ WSTĘPNA:

1 WPROWADZENIE

Potrzebne materiały:

- **postać Puchatka** – do wykorzystania kukiełka wykonana przy okazji realizacji scenariusza nr 1 (pomoc dydaktyczna dla Nauczyciela nr 2),
- **pomoc dydaktyczna nr 1A** – jedna na całą grupę wydrukowana lub wyświetlona na rzutniku,
- **pomoc dydaktyczna nr 1B** – po jednej sztuce dla dziecka,
- kredki,
- rzutnik – powyżej grupy liczącej 15 dzieci do wyświetlenia **pomocy dydaktycznej nr 1A**.

Podstawa programowa: 1.5, 3.9, 4.5

Czas trwania: ok. 35 min

Cele: Dziecko wie, że nie wolno samodzielnie korzystać z urządzeń elektrycznych, piekarnika, kuchenki, itp., potrafi wskazać, co wolno, a czego nie wolno robić w domu ze względu na swoje bezpieczeństwo.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Nauczyciel wraz z postacią Puchatka witają się z dziećmi i zapraszają na kolejną lekcję bezpieczeństwa w ramach **Akademii Bezpiecznego Puchatka**. Tym razem zajęcia będą dotyczyć bezpieczeństwa w domu. Zanim jednak Nauczyciel zdradzi dzieciom temat, zadaje im rymowaną zagadkę:

*Ma 4 ściany, dach, okna i drzwi,
a w środku z rodziną mieszkasz ty.*

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Następnie Nauczyciel prosi dzieci, aby stanęły w rozsypance i wydaje polecenia:

Kto ma w domu żelazko, ten podskakuje!

Kto ma w domu piekarnik, ten klaszcze!

Kto ma w domu okno, ten staje na jednej nodze!

Kto ma w domu gniazdka elektryczne, ten łapie się za nos!

Po krótkiej rozgrzewce Nauczyciel pyta dzieci o to, *czy wymienione rzeczy są potrzebne w domu i dlaczego? Czy te przedmioty mogą być niebezpieczne? Czy są urządzenia, lub miejsca w domu, z których dzieci korzystają tylko z rodzicami? Jeśli tak, to jakie?* Po wysłuchaniu odpowiedzi dzieci, Nauczyciel podsumowuje, mówiąc, że **z niektórych przedmiotów w domu nie wolno korzystać samemu lub dotykać ich, bo może to być niebezpieczne. Tak jak w przypadku Grzesia – bohatera pewnej historii. Pewnie jesteście ciekawi, co też mu się przytrafiło.** Następnie Nauczyciel prezentuje **pomoc dydaktyczną nr 1A**, którą stanowi historyjka obrazkowa i wspólnie z dziećmi analizuje jej treść. W przypadku grup powyżej 15 dzieci dobrze, aby Nauczyciel wyświetlał ją na rzutniku. Jeśli nie ma takiej możliwości, Nauczyciel wcześniej rodzaje dzieciom pomoc dydaktyczną nr 1B tak, aby każde dziecko miało ją przed oczami.

Treść historyjki:

Ilustracja 1:

Tekst: Pewnego dnia Grześ siedział przy stole w kuchni i rysował. Był to samolot, Grześ marzył o tym, żeby zostać pilotem. W tym czasie mama stała przy kuchence i gotowała obiad.

Ilustracja 2:

Tekst: *Dryn dryn* – nagle zadzwonił telefon. Mama zostawiła go w sypialni, dlatego na chwilę wyszła z kuchni. W tym czasie do nosa Grzesia dobiegł piękny zapach gotującej się zupy. – *Chyba to pomidorowa – moja ulubiona.* – pomyślał Grześ.

Ilustracja 3:

Tekst: – *Ale jestem głodny* – pomyślał Grześ i postanowił zaglądnać do garnka. Wstał, ruszył do kuchni i już, już miał dotknąć gorącego naczynia, kiedy nie wiadomo skąd, pojawił się Puchatek. – *Stop! Uważaj, to niebezpieczne!* – powiedział Puchatek. Grzesiu momentalnie cofnął rękę i zdziwiony popatrzył na Puchatka wielkimi oczami.

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Ilustracja 4:

Tekst: – *Ale ja tylko chciałem sprawdzić, co gotuje mama* – wytłumaczył Puchatkowi Grześ. – *Rozumiem, ale to bardzo niebezpieczne Grzesiu. Garnki są gorące i mogłeś się poparzyć albo strącić na siebie gorącą zupę* – odpowiedział Puchatek. – *Ojej nie pomyślałem o tym. Teraz będę uważać* – odpowiedział Grześ. Puchatek uśmiechnął się do chłopca i powiedział: *Dzięki temu, że mnie posłuchałeś zyskałeś supermoc – ODPOWIEDZIALNOŚĆ – która pomoże Ci zadbać o twoje bezpieczeństwo.*

Nauczyciel zadaje pomocnicze pytania: *Jaki zły pomysł wpadł Grzesiowi do głowy? Co by się mogło wydarzyć, gdyby Puchatek nie powstrzymał Grzesia?* Jaką mocą został obdarzony Grześ? Następnie rozwija temat **odpowiedzialności**, podkreślając, że wiąże się ona z **mądrym postępowaniem**. **Osoba odpowiedzialna myśli, zanim coś zrobi, czegoś dotknie lub weźmie do ust, ponieważ wie, że może to być niebezpieczne.**

Po rozmowie z dziećmi Nauczyciel rozdaje każdemu **pomoc dydaktyczną 1B** – zadaniem dzieci jest **pokolorowanie na czerwono** wszystkich przedmiotów i urządzeń w kuchni, które mogą stanowić niebezpieczeństwo.

CZĘŚĆ GŁÓWNA:

2 BEZPIECZNY DOM

Potrzebne materiały:

- **pomoc dydaktyczna nr 2 A,B,C** – w takiej ilości, aby każde dziecko otrzymało jedną ilustrację,
- duży karton,
- kolorowe kartki,
- kleje,
- kredki,
- nożyczki.

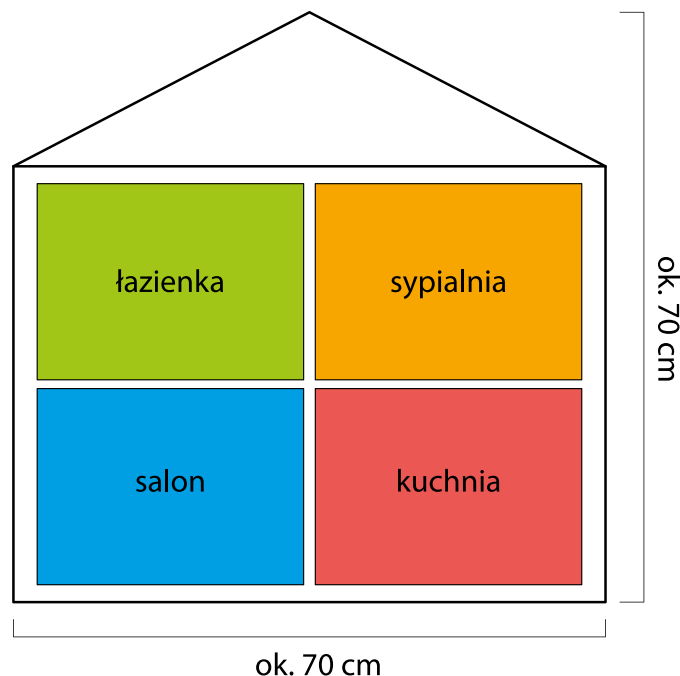
Podstawa programowa: pkt: 3.5,4.1,4.3, 4.8,4.9

Czas trwania: ok. 35 min

Cele: Dziecko bierze aktywny udział w zajęciach i współpracuje z rówieśnikami, rozpoznaje i nazywa przedmioty, które mogą być niebezpieczne w domu (np. żelazko, leki, noże, środki czystości).

Przed zajęciami:

- Nauczyciel przygotowuje makietę domu, wykonaną z kartonu i kolorowych papierów (każda kartka A4 to inne pomieszczenie) jak na rysunku obok. Następnie zaznacza pomieszczenia (kuchnię, łazienkę, salon, sypialnię). Makietę wiesza na ścianie tak, aby dzieci mogły do niej sięgnąć.
- Następnie drukuje **pomoc dydaktyczną nr 2A, B, C** w takiej ilości, aby każde dziecko otrzymało jedną ilustrację. Nauczyciel wycina i rozmieszcza je na terenie sali.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Na wstępie Nauczyciel mówi, że **w domu jest o wiele więcej przedmiotów, które mogą być niebezpieczne**. Następnie zaprasza dzieci do zabawy – ich zadaniem jest odnalezienie wszystkich obrazków ukrytych wcześniej w sali (każdy zbiera po 1 sztuce!). Po zakończonym poszukiwaniu każdy po kolei dzieli się z resztą grupy informacją o tym, jaki znalazł przedmiot i wspólnie z Nauczycielem przykleja ilustrację we właściwym miejscu na makiecie (np. leki w łazience, nóż w kuchni, żelazko w salonie). Gdy wszystkie przedmioty zostały już przyklejone, Nauczyciel zaprasza dzieci, aby usiadły wokół makiety. Następnie wskazując przykładowe ilustracje, zadaje dzieciom pytania o to, **dlaczego ich zdaniem ten przedmiot, choć bardzo potrzebny, może stanowić niebezpieczeństwo i czego nie należy robić, aby nie narażać się na niebezpieczne sytuacje z nim związane**. Nauczyciel może posłużyć się poniższą listą.

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Lista przedmiotów:

- **żelazko** (oparzenie, nie dotykać),
- **kuchenka gazowa** (oparzenie, nie dotykać),
- **zapałki** (oparzenie, pożar, nie dotykać),
- **leki** (zatrucie, nie połykać),
- **gniazdko elektryczne** (oparzenie, nie dotykać),
- **czajnik** (oparzenie, nie dotykać),
- **gorący garnek** (oparzenie, nie dotykać),
- **nóż** (skaleczenie, nie dotykać),
- **okno** (wypadek, nie podchodzić, nie otwierać),
- **środki czystości** (zatrucie, nie dotykać, nie otwierać),
- **kubek z gorącym płynem** (oparzenie, nie dotykać),
- **maszynka do golenia** (skaleczenie, nie dotykać).

Na zakończenie aktywności Nauczyciel zwraca dzieciom uwagę na bardzo ważną zasadę: **jeśli coś wydaje się niebezpieczne, albo dziwne, albo nie wiemy co to jest, to zawsze należy zapytać dorosłego zanim się tego dotknie.**

3 PUK PUK DO DRZWI

Potrzebne materiały:

- **pomoc dydaktyczna nr 3** – wydrukowana 1 sztuka dla całej grupy,
- makietę domu z poprzedniej zabawy,
- dwa krzesła,
- taśma klejąca lub malarska.

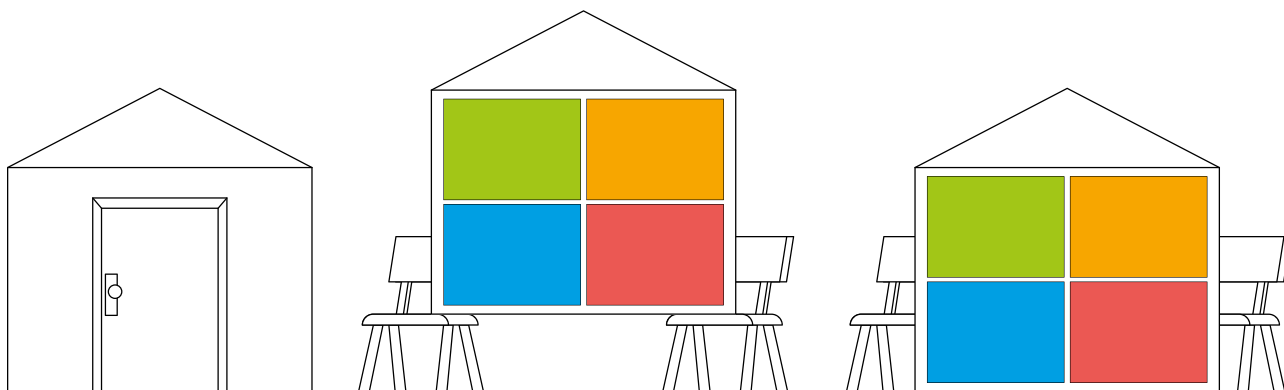
Czas trwania: ok. 30 min

Cele: Dziecko rozumie, dlaczego nie należy otwierać drzwi obcym osobom, bierze aktywny udział w zajęciach i współpracuje z rówieśnikami, wie że nie może samo opuszczać domu.

Podstawa programowa: pkt: 3.5, 3.9, 4.1, 4.2, 4.3

Przed zajęciami:

- Nauczyciel rysuje klamkę z drugiej strony makiety domu oraz przykleja makietę do dwóch rozstawionych krzeseł tak, aby było do niej dojście z obu stron (jak na poniższym schemacie),
- Nauczyciel drukuje, wycina i skleja **pomoc dydaktyczną nr 3**.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Na wstępie Nauczyciel wspomina o tym, że chciałby porozmawiać z dziećmi na temat jeszcze jednej bardzo ważnej rzeczy związanej bezpieczeństwem w domu. Zanim jednak do niej przejdzie, zadaje dzieciom pytania:

Czy zawsze wiemy, kto puka do drzwi?

Kogo można wpuścić do domu, a kogo nie?

A co, jeśli ktoś mówi, że przyszedł od mamy albo że ma prezent?

Dzieci odpowiadają na pytania, a Nauczyciel podsumowuje dyskusję i zaznacza, że **w sytuacji, gdy ktoś puka do drzwi, zawsze należy poprosić dorosłego i nigdy nie otwierać drzwi same-
mu, nawet jeśli ta osoba brzmi znajomo lub podaje się za przyjaciela. Tak samo ważne jest, aby samemu nie wychodzić z domu – rodzice powinni zawsze wiedzieć gdzie jesteśmy.**

Następnie Nauczyciel proponuje, aby dzieci poćwiczyły tę zasadę w praktyce i stawia makietę domu z poprzedniej zabawy na środku sali. Dzieci podchodzą do makiety parami. Jedna osoba wciela się w rolę „strażnika domu”, a druga w przypadkowego przybysza.

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Strażnik siada za „drzwiami” od wewnętrznej strony makiety i czeka. Przybysz rzuca kostką wyciętą z **pomocy dydaktycznej nr 3** i udaje osobę, której wizerunek został przez niego wylosowany. Dzieci mogą same wymyślać, co powiedzieć, wcielając się w swoją rolę. W przypadku trudności Nauczyciel pomaga, podpowiadając im na przykład poniższe kwestie:

- *Puk, puk! To ja, babcia! Przyniosłam ciasto!*
- *Puk, puk! To ja sąsiad z dołu, mam coś dla Twojej mamy!*
- *Puk, puk! To ja, listonosz! Mam list dla taty!*
- *Puk! Puk! Tu kurier. Przyniosłem paczkę.*
- *Puk! Puk! Przyniosłem pizzę na zamówienie.*
- *Puk! Puk! Jestem przyjaciółką twojej mamy, otwórz.*

Zadaniem dziecka strażnika jest oczywiście nieotwieranie drzwi. Nauczyciel wybiera dzieci tak, aby w miarę możliwości każde z nich mogło być choć raz po każdej stronie drzwi. Po każdej odegranej scenie z nowym przybyszem Nauczyciel omawia ją z dziećmi.

- *Czy można było otworzyć drzwi tej osobie?*
- *Co powinno zrobić dziecko, jeśli jest samo w domu?*

W ramach podsumowania Nauczyciel tłumaczy, że **nigdy nie wiemy kto naprawdę jest za drzwiami i czy jest tym, za kogo się podaje, może to być np. ktoś, kto chciałby nam coś ukraść albo zrobić krzywdę. Dlatego, nawet jeśli w domu są dorośli, NIGDY NIE OTWIERAMY SAMI DRZWI. Tak samo ważne jest, aby też samemu z domu nie wychodzić, a rodzice powinni zawsze wiedzieć gdzie jesteśmy.**

4 APTECZKA – WAŻNA RZECZ!

Potrzebne materiały:

- apteczka lub pudełko z czerwonym krzyżykiem a w środku (plaster, bandaż, gazik, rękawiczki, termometr elektryczny, opaska elastyczna, mała butelka jako symbol płynu odkażającego),
- piłka.

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Czas trwania: ok. 30 min

Cele: Dziecko zna znaczenie apteczki.

Podstawa programowa: pkt. 1.5, 3.5, 3.9, 4.1

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Nauczyciel zaprasza dzieci na środek sali i prosi, aby usiadły w kręgu. W ramach wprowadzenia do zabawy Nauczyciel mówi, że **czasem, nawet jak bardzo uważamy, zdarza się, że zrobimy sobie krzywdę. Na przykład skaleczymy się albo oparzymy. Wtedy przydaje się...** Nauczyciel pokazuje dzieciom apteczkę i pyta, *czy wiedzą, co to jest i do czego służy* oraz *co może się w niej znajdować*. Po krótkiej dyskusji zaprasza dzieci, aby po kolei, z zamkniętymi oczami losowały przedmioty z apteczki. Dzieci podchodzą do ustawionej apteczki, wkładają rękę do środka i wyciągają jeden przedmiot (np. plaster, bandaż, gazik, rękawiczki, termometr elektryczny, opaskę elastyczną, małą butelkę jako symbol płynu odkażającego).

Po wylosowaniu dzieci nazywają przedmiot (wspólnie z Nauczycielem i grupą) oraz opowiadają, do czego, i w jakich okolicznościach może on służyć. Nauczyciel podpowiada i porządkuje odpowiedzi dzieci po każdym losowaniu.

Następnie Nauczyciel zaprasza dzieci do koła i zaczyna zabawę z piłką w rękach słowami: **w apteczce znajduje się...** i odrzuca piłkę do wybranego dziecka. Po złapaniu piłki każdy musi wymienić jedną rzecz, którą znajdziemy w apteczce. Przedmioty mogą się powtarzać.

Na zakończenie dzieci wspólnie z Nauczycielem przypominają sobie, co wymienili podczas zabawy z piłką oraz w jakich sytuacjach może nam się to przydać. Nauczyciel zaznacza także, że z apteczki może korzystać tylko osoba dorosła.

5 JEDEN, JEDEN, DWA

Potrzebne materiały:

- chusta animacyjna.

Czas trwania: ok. 35 min

Cele: Dziecko zna numer alarmowy, potrafi zgłosić dorosłym sytuację zagrażającą bezpieczeństwu.

Podstawa programowa: pkt. 1.5, 3.5, 3.9, 4.1, 4.5

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Na wstępie Nauczyciel mówi, że **czasem zdarzają się sytuacje, w których konieczne jest wezwanie pomocy. W ten sposób możemy komuś uratować życie, małe dzieci także.** Następnie Nauczyciel opowiada historię, która wydarzyła się naprawdę 6-letniemu Rafałowi. W tym celu może posłużyć się poniższym tekstem.

Pewnego dnia wieczorem w domu 6-letniego Rafała zdarzył się wypadek. Jego mama straciła przytomność. Przewróciła się i nie było z nią żadnego kontaktu. Wyglądała jakby spała. Rafał wołał do niej, ale mama nie odpowiadała. Szybko chwycił za telefon i wykręcił numer alarmowy. Gdy w słuchawce odezwał się głos, opisał to, co się wydarzyło. Powiedział: „Mama upadła, leży na podłodze, zamknięte ma oczka” i podał swój adres zamieszkania. Dlatego do domu chłopca szybko przyjechała karetka pogotowia, a ratownicy mogli szybko pomóc jego mamie. Dzięki temu, że Rafał znał numer alarmowy i swój adres, uratował mamie życie.

Po przytoczeniu historii Nauczyciel zadaje dzieciom pytanie, **czy wiedzą czym jest numer alarmowy i czy go znają?** Jeśli padnie prawidłowa odpowiedź Nauczyciel zachęca do utrwalenia sobie tego numeru i prosi o powtórzenie rymowanki:

Jeden, jeden, dwa — każdy dobrze zna!

Nauczyciel może także poprosić dzieci, aby dołączyły do wypowiedzianych słów gesty tak, jak poniżej.

Jeden – dzieci podnoszą jedną rękę do góry.

Jeden – dzieci podnoszą drugą rękę do góry.

Dwa – dzieci uderzają obiema rękami o kolana.

Po skończonej zabawie Nauczyciel podsumowuje, mówiąc, że **warto znać numer alarmowy, ponieważ nigdy nie wiadomo kiedy będzie nam on potrzebny.**

Scenariusz nr 2 Dla przedszkoli **JESTEŚMY BEZPIECZNI W DOMU**

Nauczyciel pyta dzieci *czy przychodzą im do głowy sytuacje, w których dzwoni się na numer 112*. Jeśli padną poprawne odpowiedzi, Nauczyciel wyraża aprobatę i dopowiada sytuacje, których dzieci nie wymieniły (np. utrata przytomności, pożar, poważne skaleczenie, złamanie kości, upadek ze schodów).

Następnie Nauczyciel wyciąga chustę animacyjną i prosi żeby dzieci rozstawiły się wokół niej, tak by trzymały konkretny kolor. Dzieci wraz z Nauczycielem chodzą w koło z chustą do momentu, aż Nauczyciel nie powie: **STOP! ZDARZYŁ SIĘ WYPADEK!** (i podaje rodzaj wypadku).

NA NUMER ALARMOWY DZWONI KOLOR NIEBIESKI! Zadaniem dzieci, które trzymają część chusty w kolorze niebieskim, jest głośne powtórzenie rymowanki. Zabawa trwa, aż każdy kolor będzie miał okazję przynajmniej dwa razy wypowiedzieć rymowankę: *Jeden, jeden, dwa — każdy dobrze zna!*

CZĘŚĆ KOŃCOWA:

6 UCIEKAMY W BEZPIECZNE!

Potrzebne materiały:

- hula hop – ilość dostosowana do wielkości grupy (1 hula hop na 3 dzieci).

Podstawa programowa: 1.5, 3.5, 4.1

Czas trwania: ok. 25 min

Cele: Dziecko uczy się przewidywania skutków niebezpiecznych zachowań, bierze aktywny udział w zajęciach i współpracuje z rówieśnikami.

Przed zajęciami: Nauczyciel rozkłada hula – hop na podłodze.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Nauczyciel pyta dzieci *czy pamiętają które czynności w domu są bezpieczne, a które nie?* **Zaraz się przekonamy!** – tymi słowami zaprasza dzieci do zabawy. Na początku dzieci maszerują swobodnie po całej sali, omijając hula hop. Nauczyciel co jakiś czas mówi: **Uwaga! (...) Czy to jest bezpieczne?**

Zadaniem dzieci jest zdecydowanie czy podana przez Nauczyciela sytuacja jest bezpieczna, czy nie. Jeśli nie jest, dzieci wskazują w ochronne obręcze, jeśli jest – maszerują dalej. Lista propozycji:

- **UWAGA! DOTYKAM ŻELAZKA!**
- **UWAGA! BAWIĘ SIĘ KLOCKAMI!**
- **UWAGA! WKŁADAM ZABAWKĘ DO GNIAZDKA!**
- **UWAGA! DOTYKAM NOŻA!**
- **UWAGA! UKŁADAM PUZZLE!**
- **UWAGA! OTWIERAM DRZWI NIEZNAJOMEMU!**
- **UWAGA! RYSUJĘ!**
- **UWAGA! BAWIĘ SIĘ WYŚCIGI.**
- **UWAGA! WYCHODZĘ SAM Z DOMU.**
- **UWAGA! BIEGNĘ PO SCHODACH.**
- **UWAGA! SKACZĘ PO ŁÓŻKU.**

7 ZAKOŃCZENIE

Potrzebne materiały:

- **pomoc dydaktyczna nr 4** – Ikony Supermocy,
- **Karta Superbohatera** – dla każdego dziecka,
- kredki.

Podstawa programowa: 1.7, 3.5, 4.8, 4.9

Czas trwania: ok. 25 min

Cele: Dziecko utrwała wiadomości.

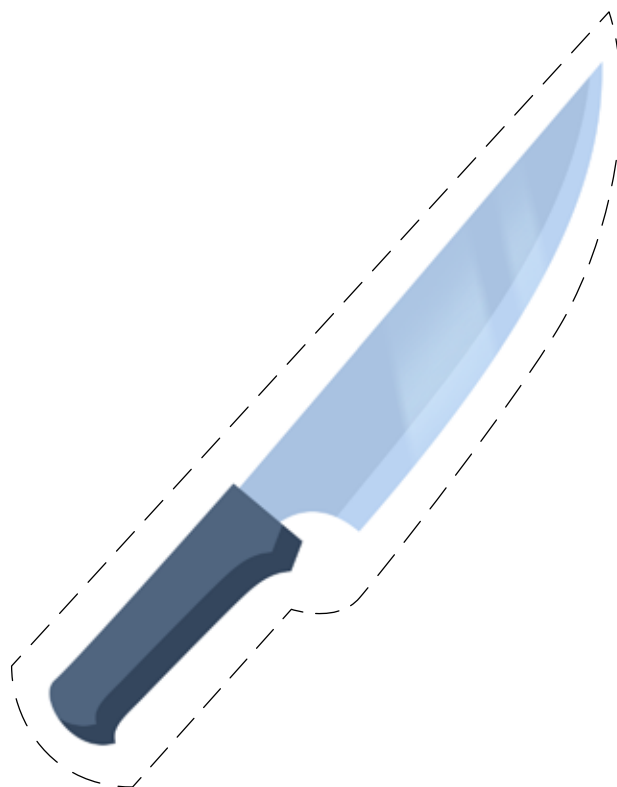
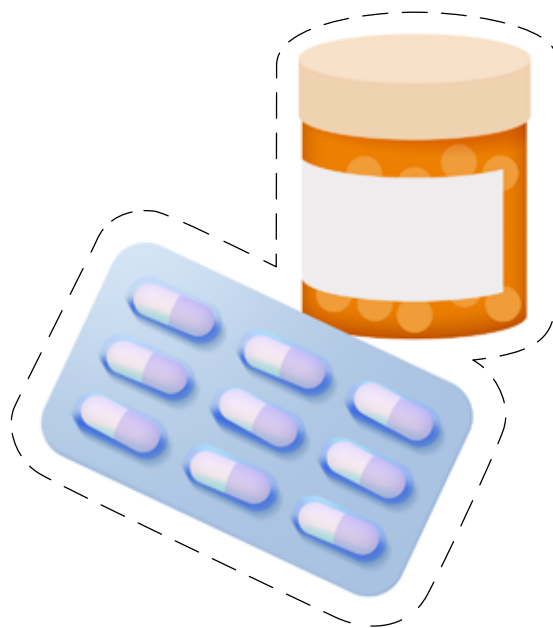
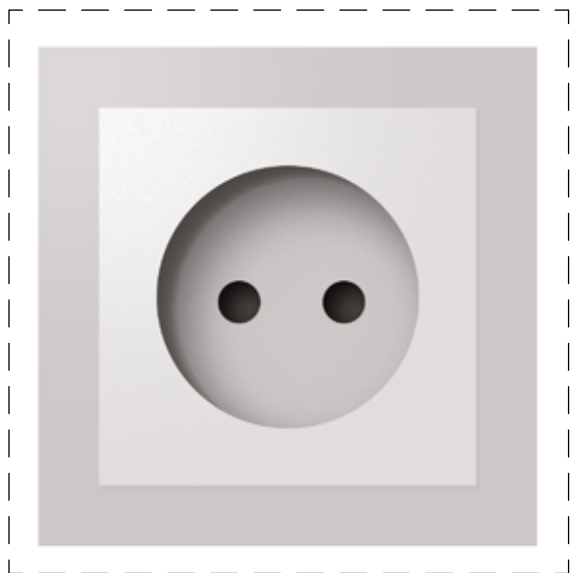
PRZEBIEG ZAJĘĆ:

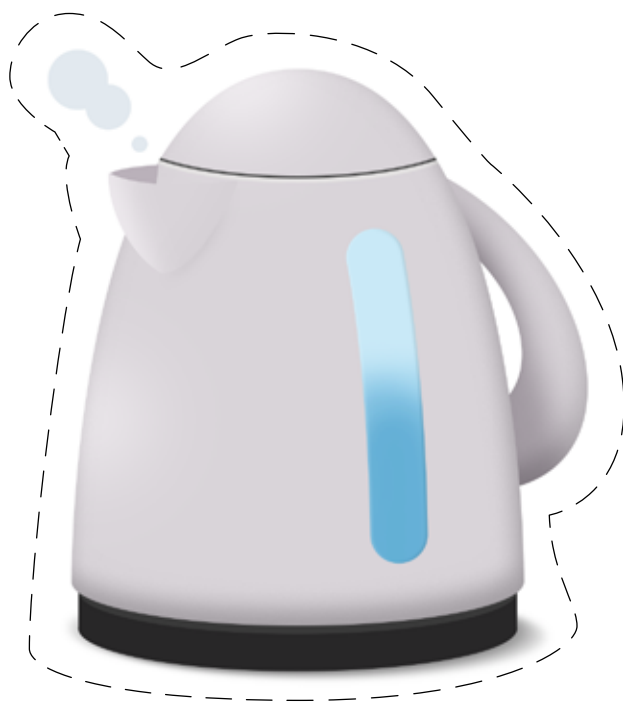
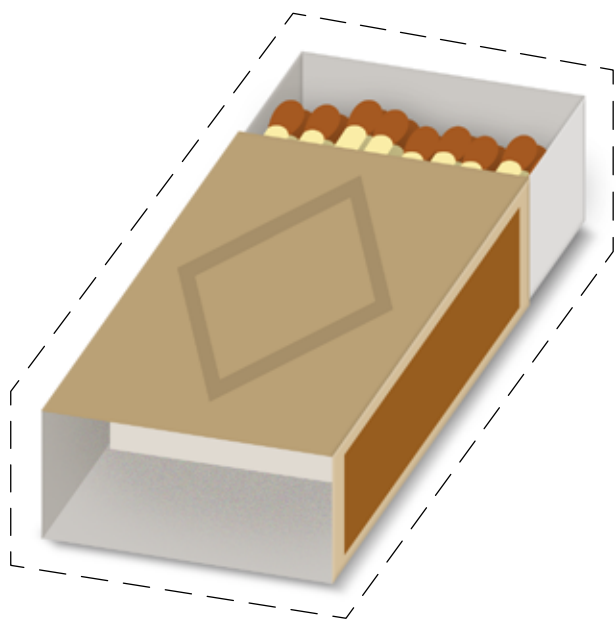
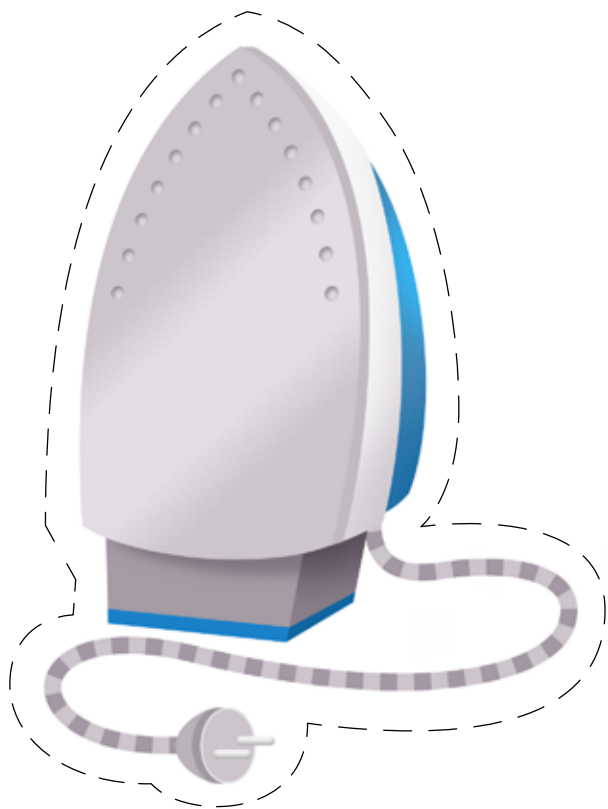
Pod koniec zajęć Nauczyciel gratuluje dzieciom zaangażowania oraz ilości zdobytej wiedzy. Dzięki ich ciężkiej pracy i czynnym udziale w zajęciach wszyscy zdobyli **SUPERMOC – ODPOWIEDZIALNOŚĆ**. Dzięki niej są w stanie używać swojego rozumu i uniknąć niebezpiecznych sytuacji oraz dbać o swoje bezpieczeństwo. Następnie Nauczyciel rozdaje dzieciom **KARTY SUPERBOHATERA** – zadaniem dzieci jest wykreślenie niebezpiecznych przedmiotów i sprzętów z rozsypanki oraz napisanie numeru alarmowego po śladzie. Po wykonanym zadaniu wręcza każdemu dziecku **IKONĘ SUPERMOCY** i pomaga wkleić ją dzieciom w odpowiednie miejsca na **KARCIE SUPERBOHATERA**.

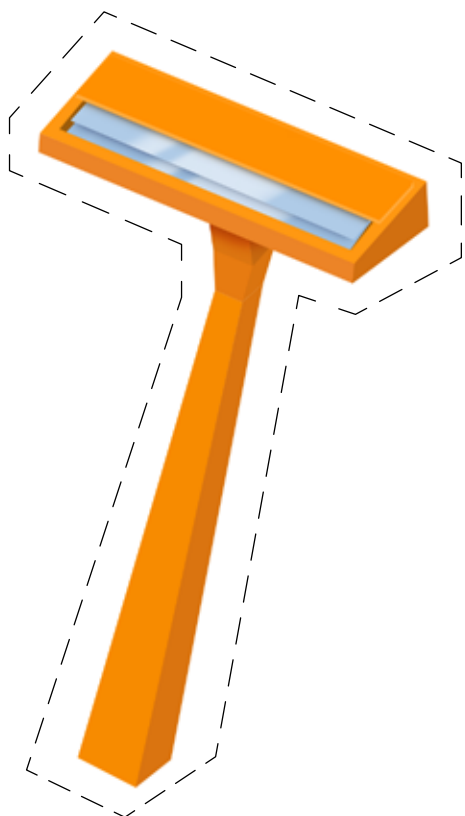

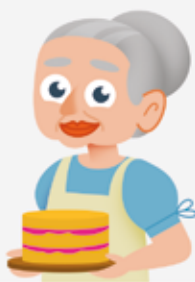

listonosz

kurier

starsza pani

dostawca pizzy

sąsiad z góry

koleżanka mamy

Przedszkola
Scenariusz nr 2
BEZPIECZEŃSTWO W DOMU
POMOC DYDAKTYCZNA
DLA NAUCZYCIELA NR 4: IKONY SUPERMOCY

